

εν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαινεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως. ¹⁶ καὶ ἐποίησεν δὲ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστήρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστήρα τὸν ἔλασσον εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός, καὶ τοὺς ἀστέρας. ¹⁷ καὶ ἔθετο αὐτοὺς δὲ θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαινεῖν ἐπὶ τῆς γῆς ἵκανον ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. ¹⁸ καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ὁ θεὸς δὴ τοις καλόν. ¹⁹ καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ὁ θεὸς τετάρτη.

²⁰ ²⁰ καὶ εἶπεν δὲ θεὸς Ἐξαραγέτε τὰ ὕδατα ἐρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετενὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερεόματα τοῦ οὐρανοῦ. ²¹ καὶ ἐγένετο οὕτως. ²¹ καὶ ἐποίησεν δὲ θεὸς τὰ κήπη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῶντα ἐρπετῶν, ἢ ἐξιγγανεῖ τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν, καὶ πάντα πετενὸν ππερωτὸν κατὰ γένος. ²² καὶ εἶδεν δὲ θεὸς ὅτι καλά. ²² καὶ ηλόγησεν αὐτὰ ὁ θεὸς λέγων Αὔξανεσθε καὶ πληθυνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ τὰ πετενὰ πρωΐ, ἡμέρα πέμπτη.

²³ ²³ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς. ²³ καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα πέμπτη.

²⁴ ²⁴ καὶ εἶπεν δὲ θεὸς Ἐξαραγέτε τὰ ὕδατα ἐρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν κατὰ γένος, τετράποδα καὶ ἑρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος. ²⁵ καὶ ἐγένετο οὕτως. ²⁵ καὶ ἐποίησεν δὲ θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ αὐτῶν. ²⁶ καὶ εἶδεν δὲ θεὸς ὅτι καλά. — ²⁶ καὶ εἶπεν δὲ θεὸς Πομπαῖον ἄνθρωπον καὶ ἐκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὅμοιωσιν, καὶ ἀρχέτων τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετενῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. ²⁷ καὶ ἐποίησεν δὲ θεὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ εἴκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἀρσενὶ καὶ θῆλῃ ἐποίησεν αὐτούς. ²⁸ καὶ ηλόγησεν αὐτοὺς δὲ θεὸς λέγων Αὔξανεσθε καὶ πληθυνέσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἀρχετε τῶν τῶν κτηνῶν τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετενῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. ²⁹ καὶ εἶπεν δὲ θεὸς Ἰδού δέδωκα ὑμῖν πάντα κόρτον σπόριμον σπέρματα, ὃ ἐστιν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς καὶ πάντα ζύλον, δὲ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου — ³⁰ καὶ πάσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πάσι τοῖς πετενοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντι ἑρπετῷ τῷ ἑποντι ἐπὶ τῆς γῆς, δὲ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, πάντα κόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν, καὶ πάντα, δὲ ἔχει ἐν ἑαυτῷ οὕτως. ³¹ καὶ εἶδεν δὲ θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, καὶ οἶδον καλά λίγον. καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἔκτη.

¹ *Kai συνετελέσθησαν δὲ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς δὲ κόσμος αὐτῶν. ² καὶ συνετελέσεν δὲ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐκτῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἢ ἐποίησεν, καὶ κατέπαυσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὃν ἐποίησεν. ³ καὶ ηὐλόγησεν δὲ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἔβδομην καὶ ἡγίασεν αὐτὴν, ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὃν ἤρξατο δὲ θεὸς ποιῆσαι.*

⁴ *Ἄλιτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, δὲ ἐγένετο, ἡ ἡμέρα ἐποίησεν δὲ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σκαπάνη πάντα χλωρὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ τὰ ἔβρεζεν δὲ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἀνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, δημητὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐποτίζειν πάντα τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ταὶ ἔπλασεν δὲ θεὸς τὸν ἀνθρωπὸν χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἀνθρωπὸς εἰς ψυχὴν ζωσαν.*

⁵ *Καὶ ἐφύτευσεν κύριος δὲ θεὸς πάντα ζύλον ἐν Εδεμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἀνθρωπόν, δὲ ἐπλασεν. ⁶ καὶ ἐζανέτελεν δὲ θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς πάντα ζύλον ἀράδιον εἰς ὅρασιν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν καὶ τὸ ζύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τῷ παραδείσῳ καὶ τὸ πορεύεται ἐξ Εδεμ ποτίζειν τὸν παράδεισον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς. ⁷ πρῶνομα τῷ ἐνī φισιων· οὗτος δὲ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Ευιλατ, ἐκεῖ οὖτις τὸ χρυσίον· ⁸ τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν. καὶ ἐκεῖ ἐστιν δὲ ἀνθραξ καὶ δίθιος δὲ πράσινος. ⁹ καὶ ὅνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ Γῆων· οὗτος δὲ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας. ¹⁰ καὶ δὲ ποταμὸς δὲ τρίτος Τίγρης· οὗτος δὲ πορευόμενος κατέναυτι Ἀσσυρίαν. δὲ ποταμὸς δὲ τέταρτος, οὗτος Ἐφράτης.*

¹⁰ *Καὶ ἐλαβεν κύριος δὲ θεὸς τὸν ἀνθρωπόν, δὲ ἐπλασεν, καὶ ἔθετο τὸν ἀντῷ παραδείσῳ ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. ¹¹ καὶ ἐντεῖλατο κύριος δὲ θεὸς τῷ Αδαμ λέγων ἀπὸ παντὸς ζύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρῶσει φάρτη, ¹² ἀπὸ δὲ τοῦ ζύλου τοῦ γιγάντεω τοῦ καλὸν καὶ πονηρόν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ. ¹³ δὲ ἀπὸ οὐρανού, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε.*

¹⁴ *Καὶ εἶπεν κύριος δὲ θεὸς Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἀνθρωπὸν μόνον· ¹⁵ ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν, τοκαὶ ἐπλασεν δὲ θεὸς εἴτε ἐκ τῶν τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ πετενὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἥπατεν αὐτὰ πρὸς τὸν Αδαμ ιδεῖν, τί καλέσει αὐτά, καὶ πάντα, δὲ ἔχει ἐκάλεσεν αὐτὸν Αδαμ ψυχὴν ζωσαν, τοῦτο ὅνομα αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἐκάλεσεν Αδαμ ὄνοματα πᾶσιν τοῖς κτήνεσιν καὶ πᾶσι τοῖς*